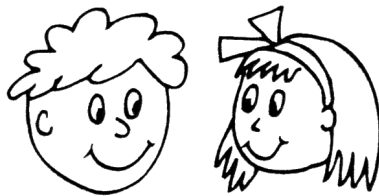

KAMÍNKY

A2

TÉMA: SOUCIT, SOURADOST, SPOLUPRÁCE

**PŘÍRUČKA PRO UČITELE SOBOTNÍ ŠKOLY
DĚTÍ PŘEDŠKOLNÍHO VĚKU**

OBSAH

Metodický úvod	3
1. lekce	
Dva chlapci z Izraele	6
2. lekce	
Dvanáct chlapců	9
3. lekce	
Pán Ježíš a děti	11
4. lekce	
Pán Ježíš dává najíst mnoha lidem	13
5. lekce	
Pán Ježíš – lékař I	15
6. lekce	
Pán Ježíš – lékař II	18
7. lekce	
Dva bohatí muži, kteří potkali Pána Ježíše	19
8. lekce	
Ženy, které uměly dávat	21
9. lekce	
Kdo pomůže?	23
10. lekce	
Poslední večeře s učedníky	25

METODICKÝ ÚVOD

Předkládáme vám další příručku pro výuku tří- až sedmiletých dětí – tedy pro třídu A. Program je rozvržen na tři roky. Každý sešit pro učitele obsahuje látku na jedno školní pololetí. Na jedno pololetí jsou také vytištěny soubory obrázků k vybarvení a sady obrázkových kartiček – každé dítě postupně dostává kartičky ze své sady a ukládá si je do malého alba.

Chceme vám podrobněji představit materiál, s kterým máte pracovat. Nazvali jsme jej „**Kamínky**“. Mysleli jsme na Boží výchovu Izraele. Pán Bůh je učil budovat víru v jeho vedení tím, že si měli uchovávat důkazy jeho moci, zásahů a přiznání. Vlastně se tak učili dívat se vírou také zpátky, nejen dopředu. Mnoho dalších myšlenek bychom našli v izraelských kamenech připomínání.

Jako dospělí věřící se snažíme odpovědět si na otázku, jak můžeme pozornost dětí včas obrátit „k jistému Průvodci a Pomocníku“. To je otázka po obsahu biblické zvěsti, po životě s Kristem. Dále se jako vyučující ptáme, co a jak dítě v předškolním věku vnímá a co potřebuje. V předloženém učebním programu se tedy snažíme odpovídat na obě tyto otázky.

Mezi potřeby dítěte předškolního věku řadíme především potřebu lásky, domova, rodičů, jistoty, dobrých vztahů k sourozencům, prarodičům, později potřebu kamarádů. Dále vedení k důvěře a poslušnosti, odpovědnosti a samostatnosti. Pro zdravý rozvoj a duchovní růst potřebuje dítě rovněž schopnost vnímat potřeby jiných, umět rozlišovat a volit, spolupracovat a soucítit, mít radost s ostatními. Chtěli bychom děti také vést k umění vnímat povinnosti jako možnosti.

Jednotlivé sešity určené vždy na jedno pololetí postupně sledují tuto tematiku v biblických příbězích. Neprobíráme tedy biblické příběhy chronologicky za sebou, ale budeme je vybírat tematicky. Dětem třídy A by to nemělo být na škodu vzhledem k tomu, že jejich pojetí času a časového sledu neodpovídá ještě pojetí starších dětí a dospělých.

Tento sešit Kamínky A2 (2. pololetí cyklu) má hlavní témata: souradost, soucit, práce (umět práci udělat a dokončit) a spolupráce, Přítel Ježíš – který toto vše umí.

Vzhledem k těmto tématům (dělat spolu, být s, cítit s, radovat se s, příkladný soucit Pána Ježíše) se zvláště v tomto pololetí hned na začátku hodiny ptáme, kdo chybí. Něco pro něho připravíme. Na konci hodiny se domluvíme, kdo zařídí, aby nemocný, nepřítomný věc dostal. Učíme dokončit, dotáhnout práci.

Vycházíme ze skutečnosti, že malé děti – na rozdíl od starších – rády znovu poslouchají příběhy, které už slyšely. Nabízí jim to určitou jistotu, hlubší seznámení se s detaily příběhu i radost z toho, že vědí, jak to bude dál. Snadněji mohou reprodukovat, co řekly osoby v příběhu...

Domníváme se proto, že je užitečné věnovat se jednomu biblickému příběhu po dvě soboty. Z praxe také víme, že malé děti v sobotní školce občas chybějí a ne všichni rodiče s nimi látku doma doberou. Tak žákům příběh „uteče“.

V učebnici vám nabízíme jednotnou strukturu probírání příběhu pro každou „dvoulekcí“. Nejdříve uvádíme **vstup – příběh, přirovnání nebo otázky ze současnosti**, které řeší podobnou situaci jako příběh biblický a jsou vlastně vstupem do biblického příběhu.

Dále najdete text **vyprávění biblického příběhu**. Představivost dětí tohoto věku jim umožňuje příběh vnímat a představovat si ho. Když vyprávíme se zaujetím, laskavým hlasem a volíme dětem srozumitelné obraty a slova, děti poslouchají se zájmem, i když při tomto prvním vyprávění ještě nepoužijeme názorný materiál, obrázky apod. Učíme tak děti ztišit se, vnímat a soustředit se.

Teprve potom s nimi příběh „zpracováváme“. Snažili jsme se zohlednit skutečnost, že mezi tříletým a sedmiletým dítětem jsou značné rozdíly. Uvádíme proto více možností zpracování, úměrných věku, schopnostem a dosavadním znalostem dětí. Je na učiteli, aby vybral pro svou skupinu to nejvhodnější. **Zpracování příběhu**. Příběh vyprávíme znovu, pomalu. Necháváme přitom nejmladší děti pokládat obrázky z flanelografu, pracovat s figurkami aj. (Figurky můžeme vyrobit z papíru, obalit hadříkem vařečku, podvázat ji provázkem. Tak vznikne hlavička, na kterou namalujeme obličej. Můžeme používat i velmi jednoduché loutky – navlečená rukavice, papírový sáček s nakresleným obličejem, látkový pytlík s vyšitým obličejem, připevněné na krátké tyčce nebo navlečené na ruce.)

👤 Větší děti postupně učíme vést dialogy. Nejdříve se obrátíme na jedno dítě, představíme se jako konkrétní osoba z příběhu a mluvíme s ním jako s partnerem v příběhu. Používáme hlavní slovní obraty, které jsme použili v prvním vyprávění příběhu. Pomáháme dítěti, aby reprodukovalo to, co říkala osoba z příběhu. Tak se s ní lépe ztotožní.

- 👤 Nejstarší děti ze skupiny A se mohou postupně učit přehrávat celý příběh ve scénkách. (Děti umějí hrát – personifikovat – i předmět, nejen osobu.)
- 👤 Všechny děti dostávají barevné obrázky – kartičky, které jim pomáhají lépe pochopit a zapamatovat si především detaily. V některých případech můžeme s kartičkami hrát hru nebo si pomáhat při hraní scének. Obrázky si děti berou domů a přinesou si je na příští – opakovací hodinu. Po celý týden je mají k dispozici.
  - ☐ Obrázky na kartičkách zachycují řadu detailů z příběhu. Učitel se na ně ptá. Malé děti nevnímají ještě tolik celku, ale hlavně detaily. Toho lze dobře využít pro cvičení a rozvoj vnímání.
  - ☐ Dále lze na kartičkách sledovat průběh příběhu, změny, důsledky.
  - ☐ Na kartičce je uveden „zlatý text“ příběhu, jakási zásada, kterou se dítě doma naučí z paměti. Považujeme tento krátký text za semínko, které zůstane zaseto v mysli dítěte a které jednou z Boží milosti vzklíčí.
  - ☐ Rodiče tak vědí, co se má dítě doma učit, a jemu samému zůstává po celý týden podklad pro zrakový vjem a zapamatování. Takové učení se nevnímá jako těžká povinnost. K obsahu hezkého obrázku získává dítě i citový vztah.
    - ☐ V některých lekcích najdete také popis, jak lze použít kartičky ke společné hře.

Přejeme si, aby takové postupy zpracování příběhu zároveň s kresbami, písničkami a básněmi pomáhaly malým dětem vnímat a reprodukovat to podstatné, co mohou z biblických příběhů pochopit. Nevnučujeme jim náročnou analogii a dedukci. Děti tohoto věku ještě neumějí dobře slovně vyjádřit, proč a jak budou příběh aplikovat, to jim my dospělí spíše nutíme. Učme je vnímat prostředí příběhu, okolnosti, osoby. Postupně se tak děti učí vnímat, jak se chovaly a jak řešily své situace postavy z biblického příběhu.

👤 Děti nemusejí umět vždy písničku tak společně zazpívat, aby s ní mohly vystupovat na veřejnosti. Učme je hlavně zpívat z radosti, mít zpěv jako přirozený projev. (V jiných sborech možná právě naopak potřebují sestry učitelky povzbudit, aby někdy připravily vystoupení dětí s písní.) Slova písní přiměřená věku dětí formují jejich přemýšlení a citění podobně jako dobré básně.

👤 Během celé sobotní školky si také všímáme, jaké vztahy má dítě k sobě samému a jaké k druhým dětem. Můžeme si o tom vést i stručné poznámky. Využívejme biblické příběhy právě k formování těchto vzájemných vztahů a sebe-pojetí. Když se dítě ztotožní s postavou příběhu, může také podle ní formovat své postoje a vztahy.

👤 Při hrách vznikají také poněkud jiné kontakty s učitelkou než při pouhém výkladu. Formuje se tak i tento důležitý vztah.

👤 Jsme schopni vkládat do výuky tak malých dětí duchovní rozměr? Jistě. A jak přirozeně! Spočívá především v tom, že Pán Ježíš (Pán Bůh) vstupuje do života lidí. Že se lidé na něho obracejí, komunikují s ním. Jde tedy o vědomí Boží přítomnosti – jistoty a zázemí.

Hovoříme však o Boží existenci a o jeho kontaktu s lidmi vždy jako o něčem vzácném, ne samozřejmém a všedním. Neplýtvajme slovy! Chraňme děti, aby jejich teoretické znalosti nepředbíhaly možnosti jejich porozumění víry.

👤 Nebojme se „středověké“ metody učení z paměti. Dětem srozumitelné texty, básně, písně, které je učíme lehce a při hře, je naopak formují a vytvářejí jim zázemí krásy a jistoty. Budují předpoklady pro vnik vztahu k Pánu Ježíši i lidem.

👤 Nezapomeňme tedy, že děti mají mít možnost reprodukovat to, co se naučily. K tomu slouží jejich odpovědi, pokládání flanelových obrázků, dialogy s učitelem, scénky, kresby, práce s obrázkovými kartičkami a dětské komentáře k nim. Tento postup je sice pomalejší, ale má mnohem větší význam než pouhé vyprávění a vyzkoušení.

👤 V učebnici najdete návod, jak toto zpracování příběhu rozdělit do dvou lekcí, na dvě soboty.

👤 Učebnice obsahuje 10 biblických příběhů rozložených do 20 sobot. Zbývající dvě soboty během školního pololetí věnujte prosím nejrůznějším formám opakování, například čtvrtletním vystoupením v sobotní škole dospělých.

Přejeme vám hodně odvahy i pokory pro krásnou práci s dětmi. Ať se Pán Bůh přizná k vašemu působení. Budeme vám vděční za připomínky k těmto učebním materiálům.

SCHÉMA LEKCE

1. hodina	2. hodina
Uvítání Píseň – znělka Modlitba Docházka Misijní chvíle Dary sobotní školy	
VSTUP BIBLICKÝ PŘÍBĚH – vyprávění POHYBOVÁ HRA ZPRACOVÁNÍ PŘÍBĚHU PÍSNÍČKA OBRÁZKOVÉ KARTIČKY – rozdání KRESLENÍ, VYBARVOVÁNÍ PÍSNÍČKA MODLITBA	BIBLICKÝ PŘÍBĚH POHYBOVÁ HRA PRÁCE S OBR. KARTIČKAMI SCÉNKA, DIALOGY PÍSNÍČKA SPOLEČNÁ ČINNOST MODLITBA

ÚVODNÍ ČÁST

OPAKUJE SE KAŽDOU SOBOTU

Učitel je ve třídě včas, připraví všechny pomůcky, vyvětrá místnost, ověří si vhodné rozmístění židliček... Vítá každé přicházející dítě.

Zahájení

Učitel zahájí sobotní školu přivítáním všech dětí.

Píseň (znělka měsíce)

Modlitba

Docházka

Učitel přivítá hosty, jmenuje nemocné, nepřítomné. Každé dítě si označí „přítomnost“ – má například na nástěnce svou fotografii, vedle ní připevněnou stužku. Na ni každý přiloží jeden obrázek, který mu podá učitel. – Evidenci docházky nevedeme kvůli soutěžení, ale pro radost dítěte, že smí být ve společenství a může to takto vyjádřit.

Misijní chvílka

Vyprávějte o něčem aktuálním, radostném z dění ve sboru nebo ve školce. Vyjádřete vděčnost za mimořádné věci a události, také za věci běžné. Některé z dětí může říct svůj zážitek z minulého týdne. Na misijní chvíli navazuje sbírka.

Dary sobotní školy

Každý peníz (malá i velká mince, bankovka) je na něco jiného. Některý peníz je na chleba, některý na zaplacení bytu. Ale zvlášť hezké peníze si připravíme na sobotu. Ty jsou na Boží věci. Uvedte, na co konkrétně. (Kam jdou peníze, které se vyberou ve vaší školce?)

Promysleme si, zda bude ve třídě „pokladník“ nebo vybírá mince každou sobotu jiné dítě; kdo připraví pokladničku...

I. lekce

DVA CHLAPCI Z IZRAELE

---

1. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

VSTUP

Učitel si v týdnu zajistí fotografie nebo obrázky maličkého dítěte, pak většího chlapce, dospívajícího chlapce a dospělého muže. Mohou to být fotografie některého z otců dětí nebo všem známého muže. Na nich ukáže, jak dítě roste, až je z něho dospělý muž.

BIBLICKÝ PŘÍBĚH

Text: Lukáš 1. 2. a 3. kap.

Anděl Gabriel a Zachariáš

Doma u Zachariášů měli hezky. Zachariáš a jeho manželka Alžběta se měli rádi. Jenom děti jim chyběly. A bez dětí je doma smutno.

Když šel jednou Zachariáš do Božího domu, do chrámu a měl tam službu u oltáře, najednou na něho promluvil anděl. Zachariáš byl rád, že přišel za ním anděl, ale taky se trochu lekl. Co mu asi chce anděl říct? Anděl je přece až z nebe. A jenom někteří lidé uvidí v životě anděla. Zachariáš ho tedy vidí. Stojí před ním a říká: „Zachariáši, Pán Bůh ví, že moc chcete děti. Slyšel vaše modlitby. A opravdu budete mít syna. A dáte mu jméno Jan. Až ten váš chalapec vyrostе a bude velký muž, dostane od Pána Boha moc důležitou práci.“

Víte, jak byl Zachariáš překvapený? To přece není možné, vždyť my jsme už staří! Ano, ano chceme děti, ale jsme už moc staří! A staří lidé už nemají malé děti. To není možné! To by bylo moc krásné! A že by náš syn dostal od Pána Boha důležitou práci? A jak to vůbec poznám, jak se to stane?

Anděl mu řekl: „Já jsem anděl Gabriel. Řekl jsem ti, co ti vzkazoval Pán Bůh. A poznáš to podle toho, že teď budeš němý, prostě nebudeš moci mluvit, dokud se malý Jan nenarodí.“

Anděl Gabriel odešel a Zachariáš se vrátil z chrámu domů. Někdy.

Anděl Gabriel a Marie

Za nějakou dobu přišel anděl Gabriel zase na návštěvu. Přišel do města Nazareta. Tam bydlela mladá žena Marie. Anděl ji pozdravil. I Marie byla překvapená, jako tenkrát Zachariáš.

A anděl Gabriel řekl: „Marie, i tobě se narodí chlapec. Bude se jmenovat Ježíš. Pošle vám ho Pán Bůh. Bude to tvůj chlapec, ale bude to Boží Syn. Bude pomáhat všem lidem.“

A také ti přináším zprávu, že i tvoje přítelkyně Alžběta Zachariášová bude mít malého chlapečka.“

Marie uvěřila tomu, co řekl anděl poslaný od Pána Boha. Když to řekl Pán Bůh, ať se to stane.

Dvě písňe – Marie a Alžběty

Marie se tak těšila na svého chlapce a měla takovou radost, že i její přítelkyně Alžběta bude mít miminko – že se prostě hned dala na cestu do města, kde bydlela Alžběta.

Marie přišla domů k Zachariášům. Alžběta i Marie se tak těšily na svoje miminko, že obě začaly zpívat. A Marie zůstala u Zachariášů, až se Alžbětě narodil chlapec. Vzpomínáte si, že tatínek Zachariáš byl němý? Až když se ho ptali, jaké jméno dají miminku, napsal na malou tabulku: „Bude se jmenovat Jan.“ Tak to řekl anděl. – A potom už Zachariáš zase mohl mluvit.

POHYBOVÁ HRA

Jméno – představení se

Každý má jméno. Chlapec od Zachariášů se bude jmenovat Jan a syn Marie se bude jmenovat Ježíš.

I vy máte každý své jméno. Marek, Kuba, Martinka... Každé jméno je hezké.

Učitel pozve dvě děti k sobě: „Děti, to je Filip. To je Péťa.“ Filip podá Pětovi ruku a představí se: „Já jsem Filip.“ A obráceně... Učitel: „Filip a Péťa jsou kamarádi.“

Dvojice si sedne. K učiteli přijdou další, představí se a učitel vždy řekne: „... jsou kamarádi.“

Dvě maminky

Marie přišla na návštěvu k Alžbětě. Pozdravily se a uvítaly. I anděl Gabriel pozdravil, když k ní přišel na návštěvu.

Tak jsme si vyprávěli, jak anděl Gabriel dvakrát přišel z nebe – k mamince Alžbětě a k mamince Marii. To byly dvě maminky. Taky zpívaly z radosti dvě písně. A teď vám ještě povím o těch dvou chlapcích, kteří se narodili Alžbětě a Marii.

Dva chlapci

Malý Jan rostl. Byl silný a statečný. Tatínek Zachariáš i maminka Alžběta měli z něho radost.

Když se narodil Marii chlapec, také mu dali jméno, jak to řekl anděl: „Váš chlapec se bude jmenovat Ježíš.“

Josef, to byl manžel od Marie, dával vždycky na malého Ježíše dobrý pozor. Josef i Marie věděli, že jim ho svěřil Pán Bůh. A že až bude Ježíš velký, i pro něho má Pán Bůh práci.

Ježíš rostl a pomáhal Jozefovi v tesařské dílně. Tam se řeže dřevo, dělají se stoly a jiné věci ze dřeva. Chlapec Ježíš se všechno učil od tatínka a dělal všechno dobře. A čím byl větší, tím více práce udělal.

Ježíš a Jan Křtitel u Jordánu

Když už byl Jan velký, když byl velký i Pán Ježíš, sešli se oba u velké řeky, u Jordánu. Jan tam kázal lidem. Tak, venku, u řeky. Chodilo za ním hodně lidí. Vojáci a celníci, chudí i někteří bohatí lidé. A poslouchali ho. Přišel za ním i Pán Ježíš. Protože i Pán Ježíš dostal úkol kázat lidem. A tak chodili lidé poslouchat Jana a také chodili poslouchat Pána Ježíše.

Ale Jan říkal: „Ježíš je mnohem větší než já. Běžte za ním. On vám ve všem pomůže. Já jsem jenom takový hlas na poušti. Já jsem jenom obyčejný člověk Jan. Ale mám úkol poslat vás za Pánem Ježíšem. To je Boží Syn. Toho poslouchajte.“

Dva dospělí muži

A tak se splnilo to, co Pán Bůh vzkázal po andělu Gabrielovi. Jan vyrostl, byl silný a pracovitý. I chlapec Ježíš vyrostl, byl už velký muž. Byli s Janem přátelé a oba měli práci od Pána Boha.

POHYBOVÁ HRA

Pokud cítíme, že děti potřebují změnu, vložíme ještě krátkou pohybovou hru, než začneme příběh zpracovávat společně s dětmi: Co všechno se dělá v tesařské dílně. Dnes pouze fiktivní pohyby (příště konkrétní práce s dřevem): nošení prken, hoblování.

ZPRACOVÁNÍ PŘÍBĚHU

S dětmi znovu projdeme to, co jsme přednesli. Používáme flanel nebo figurky. Hlavní cílem lekce není podrobný popis jednotlivých událostí (to se budou učit ve vyšších třídách sobotní školy). Touto lekcí sledujeme myšlenky: dva podobní chlapci, o obou přišel říct anděl, obě maminky se těšily (souradost), Ježíš pracuje s Josefem (spolupráce), oba chlapci, až vyrostou, budou mít práci od Pána Boha (spolupráce).

PÍSNÍČKA

OBRÁZKOVÉ KARTIČKY

Dětem přečteme text na rubu obrázkových kartiček a připomeneme, že se ho budou doma učit z paměti. Rozdáme kartičky a stručně si řekneme, co na nich je. Dohlédneme, aby si je děti uložily do pouzder. Pokud nám to čas dovolí, ještě zopakujeme text z rubu kartičky, který se mají učit doma z paměti.

KRESLENÍ, VYBARVOVÁNÍ

V týdnu promyslíme, které kresby okopírujeme pro jednotlivé děti jako omalovánky. Všechny děti by měly dostat list s velkou rukou (Josefova) a s malou (Ježíšova, pomáhá v dílně). Pomozme každému dítěti, aby na volné místo ob-

kreslilo vedle malé ruky malého Ježíše ještě svoji ručičku. Mluvte o těchto rukou, která je větší, jak mohou pracovat spolu, co spolu unesou...

PÍSNÍČKA

MODLITBA

2. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – opakování

Máme připraveny figurky z minulé hodiny, s kterými opakujeme příběh o dvou návštěvách anděla Gabriela, o dvou maminkách, dvou chlapcích a dvou velkých mužích. Vždy společně s dětmi ukážeme a řekneme, kde je jeden chlapec, co dělá, a co zatím dělá druhý; co jedna maminka – a co zatím druhá.

POHYBOVÁ HRA

Návštěva. (Viz návštěva anděla, návštěva Marie u Alžběty)

Co uděláte, když jdete na návštěvu? Zazvoníme.

Přijdou nám otevřít. Pozdravíme, řekneme, za kým jdeme.

Když přijde kamarád, pozdravíme ho, obejmeme... Dvojice dětí to udělají.

PRÁCE S OBRÁZKOVÝMI KARTIČKAMI

Děti si teprve teď vytáhnou album s kartičkami. V klidu se všichni soustředíme na prohlížení kartiček. Nejde o pouhou „kontrolu“, zda děti vědí, co na nich je. Snažíme se vytvořit atmosféru pohody, sdílení, kdy mohou děti tónem hlasu, způsobem, jak kartičky drží a na nich ukazují, naznačit, jaký vztah mají k osobám z příběhu, jak se s nimi ztotožňují. O to také jde při práci s kartičkami.

Necháme děti opakovat text z paměti z rubu kartičky, který se učily doma.

PÍSNÍČKA

SPOLEČNÁ ČINNOST

V týdnu jsme se domluvili s bratrem se sboru, který umí truhlářské práce. Přijde k nám do školky a snažíme se společně představit Josefovou dílnu, kde pracoval také malý Ježíš. Bratr může vyprávět, z čeho je dřevo, ukáže nástroje, kterými se opracovává. Předvede nějakou truhlářskou činnost. Ukazuje a vypráví, co všechno se musí udělat, než se vyrobí židle, stůl... Je dobré, když vzniknou nějaké piliny nebo hobliny. Děti pak uklidí všechny piliny – sledujeme myšlenku dokončení práce.

(Pokud mají na nástěnce výkresy z minulé soboty – mohou na ně nalepit několik pilin nebo hoblin.)

MODLITBA

2. lekce

DVANÁCT CHLAPCŮ

---

1. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

VSTUP

Co všechno viděly děti na výletě s rodiči? – Popisujeme společně vše, co je v krajině. Zdůrazníme moře, jezero. Už podnikly dlouhou procházku, túru? Bolely je nohy? Bylo jim horko?

BIBLICKÝ PŘÍBĚH

Mat 4,18-22; Jan 1,46-51

Pán Ježíš si našel dvanáct chlapců. Pozval je, aby šli s ním a učili se.

Pán Ježíš už nepracuje v dílně

Pán Ježíš je teď už velký. Už nepomáhá Josefovi doma v dílně (viz minule práce se dřevem...). Pán Ježíš má teď jinou práci. Nepomáhá už jenom doma. Pomáhá všem.

V zemi, kde Pán Ježíš bydlí, v Izraeli, ještě nejezdí auta ani vlaky. Lidé jezdí na oslíku nebo chodí pěšky. A tak tedy Pán Ježíš také chodí pěšky. Protože on už nepracuje doma, ale chodí z jednoho města do druhého. Taky chodí do malých vesniček, kde mají jenom malé domečky.

Pán Ježíš nechce ale chodit sám. Kdo půjde s ním? Kdo půjde s ním za nemocnými lidmi?

Tak Pán Ježíš hledá někoho, kdo by mu pomohl. Je mladý, a proto hledá jiné mladé muže. Kde je ale najde?

Popis krajiny

Tam, kde Pán Ježíš žije, je velké jezero. Říká se mu Galilejské. Je veliké jako malé moře. V jezeru je hodně ryb a rybáři na lodích loví ryby do sítí.

Povolání učedníků

Říkali jsme, že Pán Ježíš už nepracuje v Josefově dílně, ale chodí pomáhat lidem. A hledá velké chlapce, kteří by mu pomohli. Kde je asi najde?

Petr a Ondřej

Pán Ježíš jde kolem toho velkého Galilejského jezera. Tam právě dva rybáři spouštějí síť do vody jezera. Je to Petr a Ondřej, dva bratři. Mohli by to být pomocníci Pána Ježíše?

Pán Ježíš přichází až k nim, dívá se, jak rybář Petr a rybář Ondřej umějí pracovat se sítěmi. Dělají to dobře.

A Pán Ježíš jim řekne: „Pojďte za mnou, už nebudete lovit ryby. Ani já už nepracuji v tesařské dílně. Budeme dělat něco jiného. Budeme lidem pomáhat. A vyprávět jim o Pánu Bohu a o nebi. Oni to moc neznají. Tak pojďte za mnou!“ A opravdu! Petr a Ondřej nechají svoje lodě na břehu jezera a jdou za Pánem Ježíšem.

Jakub a Jan

Ježíš jde ještě kousek dál kolem vody. Tam jsou jiní dva velcí chlapci. Jmenují se Jakub a Jan. Jsou na lodi s tatínkem Zebedeem. Právě opravují síť na ryby. A zase Pán Ježíš řekne chlapcům: „Pojďte za mnou!“ A Jakub a Jan nechají loď, rozloučí se s tatínkem – a jdou za Pánem Ježíšem.

POHYBOVÁ HRA

Rybářská síť. Děti se chytanou za ruce, vytvoří uzavřený kruh (síť), ale mají ruce natažené, je mezi nimi prostor. Jedno dítě je rybička. „Připluje“ mezi dětmi do sítě. Chvilu v síti plave, ale mezitím se síť stáhne – děti si stoupnou těsně vedle sebe a stále se drží. Rybička už nemůže vyplavat, je v síti.

Filip a Natanael

A ještě pozval Pán Ježíš Filipa: „Pojď za mnou!“ I Filip šel. Ale řekl to taky kamarádu Natanaelovi: „Pojď se podívat, našli jsme Ježíše. Je z města Nazareta.“ Natanael si myslel, že když je někdo z Nazareta, nemůže být hodný. Tak mu Filip řekl: „Tak pojď a podívej se, jestli je Pán Ježíš hodný.“ Natanael šel. Pán Ježíš ho uvítal: „To je opravdový muž, Natanael.“ „Ale jak mě, Pane, znáš?“

Pán Ježíš zná všechny lidi. A tak řekl Natanaelovi: „Já jsem tě viděl, už když jsi seděl pod fíkem.“

A Natanael byl moc překvapený: „Ty jsi, Pane Ježíši, opravdu Boží Syn.“

Dvanáct chlapců

Tak už měl Pán Ježíš více pomocníků. Až bude chodit pomáhat nemocným lidem, půjde s ním Petr a Ondřej, Jakub a Jan. A pak ještě Filip a Matouš a Tomáš. Dohromady jich bylo dvanáct. Pán Ježíš měl dvanáct chlapců, dvanáct učedníků, kteří se u něho učili, pomáhali mu. A chodili s ním pěšky z jednoho města do druhého.

Někdy bylo horko a všichni byli moc unaveni. Ale to je Pán Ježíš zavedl někam do stínu, odpočinuli si a zase šli s ním dál.

ZPRACOVÁNÍ PŘÍBĚHU

Po vyprávění příběhu, při kterém se děti ztišily a použily svou fantazii, převyprávíme vše co nejpřirozeněji ještě jednou. Snažíme se děti do příběhu vtáhnout, necháváme je dořít věty. Říct opakující se věty, např. „Pojď za mnou.“ Jen plynule doplňujeme.

Při tomto převyprávění, zpracování příběhu použijeme už názorný materiál. Flanel nebo figurky nebo obrázky z časopisů (např. obrázek jezera, moře, lodí, mužů rybářů), které eventuelně podlepíme suchým zipem a připevníme na flanelovou tabuli. Použijeme také kousek staré síťovky nebo podobný materiál ke znázornění sítě.

PÍSNÍČKA

OBRÁZKOVÉ KARTIČKY

Rozdáme obrázkové kartičky k příběhu o dvanácti chlapcích. Přečteme text z paměti a připomeneme, aby se každý den podívaly do svého alba (vznikající obrázkové „bibličky“), prohlídly si nové obrázky, aby je dobře znaly, a s maminkou nebo tatínkem se učily text z paměti. Děti mohou umět ukázat, kde je na kartičce text napsaný, i když neumějí číst.

KRESLENÍ, VYBARVOVÁNÍ

Máme k dispozici obrázky ryb, lodí, povolání u jezera.

PÍSNÍČKA

MODLITBA

2. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – opakování

Krátce připomeneme začátek příběhu. Hned do něj vstoupíme. Nejmladším dětem klademe jednoduché otázky. Co dělal Petr a Ondřej?...

POHYBOVÁ HRA

Když přijde bouře, musejí rybáři stáhnout síť. Děti zvednou ruce a jakoby držely provaz, napínají síť. Můžeme jim skutečně dát provaz, za který táhnou.

Děti si dají židličky za sebou a veslují.

PRÁCE S KARTIČKAMI

Děti si sednou na svá místa, vytáhnou alba s kartičkami. Ptáme se, kde jsou chlapci, kteří jdou s Pánem Ježíšem, jak se jmenují. Necháme děti recitovat text z paměti. Na závěr ho mohou říct sborově.

SCÉNKA – DIALOG

Pán Ježíš jde kolem jezera. Na loďce sedí bratři Jakub a Jan, tatínek Zebedeus. Spravují síť. Pán Ježíš je zavolá. Oni se rozloučí a jdou za ním. Společně odcházejí.

PÍSNÍČKA

SPOLEČNÁ ČINNOST

Vybarvíme a společně vyrobíme dvanáct figurek učedníků (viz omalovánky).

Z papíru (tužšího) vystříháme malé rybičky. Připravíme malé krabičky (např. od sirek), které představují loďky. Děti ukládají rybky do „loděk“. Můžeme soutěžit, komu se vejde na loď nejvíce ryb, nebo dáme všem stejný počet ryb a soutěžíme, kdo je všechny „uloví“ – uloží do krabičky jako první.

MODLITBA

3. lekce

PÁN JEŽÍŠ A DĚTI

1. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

VSTUP

Velmi diskrétně a jemně se ptáme: Kdo tě má nejvíce rád?

(maminka...) Jak to poznáš? Co dělá maminka, když má děti ráda? (Pohladí je, usmívá se, dá jim dárek...)

BIBLICKÝ PŘÍBĚH

Mat 19,13-15 – Pán Ježíš žehná dětem

Mat 9,18-26 – Jairova dcera

Luk 7,11-17 – Chlapec z Naim

Pán Ježíš, děti a učedníci

Víme už dobře, že Pán Ježíš měl dvanáct velkých chlapců – učedníků. A ti s ním chodili. Pěšky a daleko, od města k městu.

Jednou šli přes pole k vesnici. Najednou se učedníci dívají, kdo to k nim utíká. No, to ještě neviděli! To nejsou velcí lidé, ale skoro samé malé děti. Děti a s nimi několik maminek. Maminky nesou ty děti, které ještě neumějí chodit.

A všichni rovnou k Pánu Ježíši!

„Tak to teda ne,“ řeknou si učedníci. Přece takové malé děti nemůžou zdržovat Pána Ježíše. – A už je chtějí od Pána Ježíše odehnat!

Ale Pán Ježíš jim říká: „Jenom je nechte. Všem lidem vyprávím o nebi. Ale nebe je hlavně pro děti. Jen, moji učedníci, nechte děti dojít až ke mně.“

A pak si je vzal na klín, pohládl je a požehnal jim. Děti seděly u Pána Ježíše, ani nedutaly. Dívaly se na něho. Je hodný, má dobré oči a má je rád.

A ty maminky, co přinesly k Pánu Ježíši svoje miminka, byly moc rády, že je Pán Ježíš pochoval.

Potom Pán Ježíš vstal. Teď jde zase pomáhat nemocným. A děti utíkají zpátky do vesnice říct všem doma, že byly s Pánem Ježíšem, že je pohladil a že říkal, že nebe je hlavně pro děti.

POHYBOVÁ HRA

Pohlazení. Každé dítě přijde k učitelce, ona ho něžně pohladí, přitiskne k sobě, chvíli u sebe podrží. Nebo dvě děti najednou. Všechny se sejdou u ní... Něco milého jim přitom říká, oslovuje je. Nepoučuje.

Pokud je v místnosti ještě někdo dospělý, přivede nejmenší děti k učitelce jako maminky k Pánu Ježíši.

Holčička od Jairů

Když někdo pomáhá lidem, má vždycky moc práce. I Pán Ježíš měl moc práce a chodilo za ním hodně lidí. Jednou k němu přišel jeden tatínek. Byl to vážený muž a jmenoval se Jairus. Měl doma holčičku. Byla moc nemocná a žádný pan doktor jí nemohl pomoci. „Vždyť nám holčička umře,“ plakal tatínek i maminka.

Uslyšeli ale, že tady nedaleko půjde Pán Ježíš. On přece může, on ji může uzdravit, protože on umí všechno.

A tatínek Jairus šel rychle, moc rychle za Pánem Ježíšem. Prodíral se mezi lidmi a všichni mu dělali místo, protože viděli, jak se Jairus bojí. A ona se opravdu moc bál o svoji holčičku. Když se Jairus dostal až k Pánu Ježíši, poklonil se, plakal a prosil: „Pane Ježíši, máme doma děvčátko. Je to naše holčička, je moc nemocná, možná, že už zemřela, ale ty ji můžeš, Pane Ježíši, uzdravit. Aby ji už nic nebolelo. A jestli umřela, ty na ni můžeš položit ruku – a bude zase žít.“

To víte, že Pán Ježíš hned šel s tím smutným tatínkem. U Jairů všichni plakali, že holčička už jenom leží v postýlce, nic neví, nic neříká, že umřela.

A tak Pán Ježíš řekl všem lidem kolem, aby šli ven. Zůstal tam jenom s tatínkem Jairem a s maminkou a ještě se svými chlapci-učedníky. A vzal za ruku tu holčičku, co ležela v postýlce a už nemluvila, ani nedýchala, ani nic, a řekl jí: „Děvčátko, vstaň!“

Děvčátko vstalo. To jenom Pána Ježíše poslouchá i nemoc. A tak holčička Jairova byla zase zdravá a živá. Co asi říkal tatínek a maminka Jairovi? Moc děkovali Pánu Ježíši. A on už zase šel dál, protože ho čekali další nemocní lidé.

ZPRACOVÁNÍ PŘÍBĚHU

S flanelovými nebo jinými figurkami zopakujeme příběh o dětech a Pánu Ježíši a o Jairově dceři.

PÍSNÍČKA

OBRÁZKOVÉ KARTIČKY

Kartičky rozdáme, necháme děti, aby si je prohlédly. Zeptáme se, kde všude jsou děti. Dohlédneme, aby si děti kartičky pečlivě uložily.

KRESLENÍ, VYBARVOVÁNÍ

Děti s maminkami běží k Pánu Ježíši. Děti sedí u Pána Ježíše. Vzkříšení holčičky od Jairů.

PÍSNÍČKA

MODLITBA

2. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – opakování a příběh o chlapci z Naim

Luk 7,11-17

Zopakujeme příběhy o setkání Pána Ježíše s dětmi a o vzkříšení Jairovy dcery.

Ještě doplníme novým příběhem o vzkříšení mládence z Naim. Všechno jsou to příběhy k tématu Pán Ježíš a děti.

Chlapec z Naim

Pán Ježíš stále chodí od města k městu. Teď jdou právě s dvanácti učedníky cestou k městu Naim. Když jsou už blízko brány města, potkají průvod. Je to pohřební průvod. Jedné mamince zemřel chlapec. Nemají už tatínka, a tak maminka zůstala sama. Je moc smutná. Když Pán Ježíš vdovu vidí, je mu jí moc líto.

Řekl jí: „Neplač!“ A protože nesli toho chlapce, co zemřel, zastavil celý průvod a řekl nahlas: „Chlapče, vstaň!“ A ten chlapec se posadil. Protože jenom Pán Ježíš má větší sílu než nemoc. A i když někdo umře a už se vůbec nehýbe, Pán Ježíš ho umí zase oživit. Tak oživil i chlapce z Naim. Pak ho vrátil mamince.

Co myslíte, děti, co asi řekla maminka toho chlapce Pánu Ježíši?

SCÉNKA

Hlas Pána Ježíše. Když opakujeme příběhy o vzkříšení Jairovy dcera a mládence z Naim, můžeme použít příjemné hudby z kazety jako podbarvení ke slovům: „Děvčátko, vstaň!“ a „Chlapče, vstaň!“

Hlas Pána Ježíše uslyší i ten, kdo už nežije. Jednou tak Pán Ježíše probudí všechny lidi, kteří zemřeli.

PRÁCE S OBRÁZKOVÝMI KARTIČKAMI

Děti vyzkoušíme z textu z paměti, ptáme se, co našly na kartičkách. Větším dětem ve skupině klademe otázky, ve kterých mají srovnávat, vidět rozdíly, podobnosti.

SPOLEČNÁ ČINNOST

Pán Ježíš je přítel dětí. Připravte obrázky dětí různého věku. Nechte každému dítěti vybrat si jeden obrázek. Mohou vypadat dobře nebo být nemocné, unavené i zlobivé, černoušky, Asiaty – prostě různé. Na nástěnce upevníme obrázek Pána Ježíše. Každé dítě přináší svůj obrázek dítěte a upevní je před Pána Ježíše. Učitel komentuje obrázek každého dítěte.

(Pokud vybereme obrázek smutného dítěte..., můžeme komentovat: Možná se některý chlapec přiznal Pánu Ježíši, že bil svého kamaráda. Pán Ježíš mu to odpustil.

Možná některá holčička řekla Pánu Ježíši, že jednou neříkala mamince pravdu. Pán Ježíš jí řekl, aby se mamince přiznala. Když se přizná, bude mít v srdíčku pokoj.)

MODLITBA

4. lekce

PÁN JEŽÍŠ DÁVÁ NAJÍST MNOHA LIDEM

1. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

VSTUP

Jaký batůžek si berete na výlety? Jakou má barvu? Co si do něho dáváte? Do čeho vám maminka balí jídlo? Jaké jídlo si berete na cestu? Stačí vám to na celý den? Máte hlad, když chodíte celý den pěšky?

BIBLICKÝ PŘÍBĚH

Jan 6,1-13

Pán Ježíš si vzal 5 chlebů a dvě rybičky od malého chlapce a dal jíst mnoha tisícům lidí.

Pán Ježíš má jinou práci – pomáhá lidem

Pamatujete si, děti, co dělal Pán Ježíš, když bydlel ještě doma v Nazaretě? – Ano, pracoval v tesařské dílně. Ale potom si našel dvanáct chlapců pomocníků, učedníků – dělal jinou práci. Co dělal? – Ano, Pán Ježíš chodil pěšky od města k městu, pomáhal lidem a taky jim vyprávěl o nebi. Kázal. To se vždycky sešlo hodně lidí, posadili se u jezera, Pán Ježíš se posadil na lodičku, aby ho všichni slyšeli, a kázal – vyprávěl o nebi.

Jindy se posadili na kopci na trávě, Pán Ježíš se posadil před nimi – a kázal, vyprávěl jim o nebi. Protože on tam už byl a oni ještě ne.

Chlapec, který se připravil na cestu

Když se tak lidé scházeli, bylo tam vždycky hodně dětí. Jednou se vypravil taky malý chlapec poslouchat Pána Ježíše. Měl s sebou na cestu jídlo. Tak jako ho nosíte vy v batůžku na výlet. To aby neměl hlad, než se vrátí domů.

Kdo pomůže?

Byl krásný, horký den a sluníčko hřálo. Všichni seděli na kopci a bylo jich moc. Seděli skoro celý den a pomalu se blížil večer. Pán Ježíš se zeptal jednoho ze svých chlapců pomocníků, Filipa: „Kde nakoupíme tolik chleba, aby se všichni ti lidé najedli?“ (Pán Ježíš věděl, co udělat, ale Filipa zkoušel.) Filip řekl: „Pane, i kdybychom měli chleba za deset tisíc, bylo by to málo, i kdyby každý jen ochutnal.“ Ale přišel jiný učedník Ondřej (co ho Pán Ježíš našel u jezera) a řekl: „Je tady jeden malý chlapec, který má s sebou pět ječných chlebů a dvě ryby. Ale to je jako nic!“

Pán Ježíš řekl pomocníkům: „Zařídte, ať se všichni lidé posadí.“ Všichni se tedy pohodlně rozsadili po travnaté stráni. Mužů bylo asi pět tisíc a pak ještě ženy a hodně dětí.

Ježíš vzal těch pět chlebů, poděkoval za ně Bohu, rozlamoval je a učedníci roznašeli sedícím. A pořád rozlamoval a učedníci pořád nosili, až se najedli všichni. Tak to Pán Ježíš udělal i s rybami a každý dostal, kolik chtěl. Když se všichni najedli, přikázal Ježíš svým chlapcům pomocníkům: „Seberte všechny drobky, ať se nic nerozšlape.“ A chlapci nasbírali dvanáct košů drobků.

Toho malého chlapce ani všichni lidé neviděli. Ale on byl moc rád, že si Pán Ježíš vzal jeho pět chlebových placiček a dvě rybičky. Měl to v batůžku jenom pro sebe. Ale Pán Ježíš umí to, co nikdo neumí. Když mu chlapeček své chleby a rybičky daroval, Pán Ježíš pořád rozlamoval, dával učedníkům, oni všem roznašeli – a bylo toho dost pro všechny lidi. A ještě zůstalo těch dvanáct košů. Co myslíte, děti, vyprávěl o tom chlapec druhý den svým kamarádům?

POHYBOVÁ HRA

Pečení chleba. Učitelka má mísu a vařečku. Jakoby zadělává těsto. Nebo je jakoby hněte rukama, bez vařečky. Děti mají malé mističky a jakoby také hnětou rukama v nich těsto na malé chleby.

ZPRACOVÁNÍ PŘÍBĚHU

Připravíme z flanelových souborů nebo z obrázků z časopisu pozadí příběhu, kopcovitou krajinu. Dále pracujeme s figurkou chlapce, který má batůžek a v něm pět maličkých chlebů (chlebánků) nebo chlebových placiček a dvě rybky (spíše hračky). Znovu stručně vyprávíme příběh, zvlášť opakujeme pasáže s přímou řečí. A čekáme, v čem nás děti doplní.

PÍSNIČKA

OBRÁZKOVÉ KARTIČKY

rozdáme a přečteme text, který se budou učit doma z paměti. Dohlédneme, aby si kartičky pečlivě uložily do alba.

KRESLENÍ, VYBARVOVÁNÍ

Dětem rozdáme různé obrázky k vybarvení. Každému ale dáme obrázek holčičky, která se modlí, děkuje za jídlo. Připomeneme, jak Pán Ježíš děkoval za chleby a rybičky. Pokud možno vyrobíme už s dětmi košíčky na drobky, které použijeme při scéně příští sobotu.

PÍSNIČKA

MODLITBA

2. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – opakování

Opakujeme příběh o chlapci, který dal Pánu Ježíši všechno, co měl jít. Pokud jsou ve třídě už větší děti, které si zapamatují čísla, ptáme se na ně: 5 chlebů, 2 rybičky, 5 000 mužů, 12 košů drobků, 12 chlapců-pomocníků, učedníků.

POHYBOVÁ HRA

Učitelka má mísu a v ní opravdové jednoduché těsto z mouky a vody. Chvilí ho zadělává vařečkou, děti se dívají. Potom každé dítě chvíli samo vařečkou těsto zadělává. Není to lehké...

OBRÁZKOVÉ KARTIČKY

Každé dítě má možnost říct text z paměti. Potom se malých dětí ptáme na detaily obrázků, hledají je, ukazují. Větším dětem ve skupině klademe otázky, kterými srovnáváme – málo jídla, hodně lidí. Chlapeček má jídlo. Dospělí nemají s sebou jídlo. Kdo má hlad, je slabý. Kdo se nají, je veselejší.

SCÉNKA, DIALOGY

Pán Ježíš (učitelka) se ptá svých učedníků, kolik je tady chleba. Učedníci (menší část žáků) jdou k zástupům (větší části žáků), kteří sedí v hloučcích (na koberci), a ptá se: „Prosím vás, nemáte s sebou nějaký chleba.“ Každý prohlíží svou tašku, kufřík... Jedno dítě tam má uloženo 5 chlebů a dvě rybičky, které jsme mu tam dali – ale ostatní to nevědí. Zeptají se chlapečka, jestli by to dal Pánu Ježíši... Musíme čekat na reakci dítěte, možná bude váhat, nebude chtít... Chlapeček jde s učedníky k Pánu Ježíši a podává mu svoje jídlo. Pán Ježíš se modlí, děkuje. Potom ulamuje z chlebů, dává „učedníkům“ a oni „zástupům“. Každý poděkuje.

Minulou hodinu jsme vyrobili košíčky na drobků. Teď je použijeme, děti do nich sesbírají drobečky. Dbáme na to, aby každou práci dokončily.

PÍSNÍČKA

SPOLEČNÁ ČINNOST

Společně vyrobíme jednoduché malé batůžky nebo taštičky (z papíru, z látky). Zajistíme si nějaké drobnosti k jídlu. Vše dáme do batůžků tak jako maminka dala chlapci jídlo na cestu. Každé dítě má své jídlo a je připraveno na cestu. Ale Pán Ježíš potřebuje naše jídlo pro jiné lidi. Po sobotní škole každé dítě někomu zanes a daruje své jídlo. Důležitý je moment zřeknutí se, dávání.

MODLITBA

5. lekce

PÁN JEŽÍŠ – LÉKAŘ I

1. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

VSTUP

Co vás už, děti, bolelo?... Řekly jste to mamince?... Co udělala maminka?... Když to moc bolí, když jsme moc nemocní, když máme velkou horečku, přijde pan doktor...

BIBLICKÝ PŘÍBĚH

Mar 1,29-31 Uzdravení Petrovy tchýně a jiných nemocných

Luk 17,11-19 Uzdravení deseti malomocných

Babička z Petrova domu

Někdy mají lidé takovou nemoc, že ji ani pan doktor neumí vyléčit. Jednou se stalo, že Pán Ježíš přišel domů k Petrovi a Ondřejovi (kdo to byl?). A přišel tam taky Jakub a Jan. Všichni byli překvapeni, že jejich babička je nemocná. Měla velkou horečku, takovou, až se třásla zimou. To se někdy tak nemocný třese zimou, když má vysokou horečku. Tak to honem řekli Pánu Ježíši. Když je u nich doma, určitě jí pomůže.

Babička ležela v posteli a byla moc slabá. Pán Ježíš přišel k ní a vzal ji za ruku. Takhle. (Vezmeme jedno dítě za ruku a chvíli ji tiše podržíme.) A uzdravil ji. Babička už neměla horečku. Hned vstala a začala se starat o hosty.

Sousedé se to hned dověděli. A ještě než zapadlo sluníčko, přivedli a přinesli k Pánu Ježíši hodně nemocných lidí. A on je uzdravil. Protože je měl rád.

Deset nemocných mužů

Dnes vám budu vyprávět ještě o jiných nemocných. Měli takovou nemoc, kterou tady ještě nikdo neměl. Nejdříve byli zdraví a silní. Ale když přišla ta nemoc, udělaly se jim bílé skvrny – na ruku (ukazujeme), na tváři a po celém těle. Kůže byla bílá. Ale to nebylo všechno. Potom jim upadl kousek kůže a pak kousek masa z té ruky a taky z tváře. Bolelo to. Byli malomocní.

Aby nikdo od nich tu nemoc nedostal, museli bydlet daleko za městem. Nesměli s nikým mluvit, aby tu nemoc nedostali jiní lidé. Proto byli ti malomocní lidé moc smutní, protože nemohli ani bydlet, ani mluvit se zdravými. Nikdo nechtěl být malomocný. Žádný pan doktor neměl na to léky a neuměl malomocenství vyléčit.

I Pána Ježíše potkalo u jedné vesnice deset malomocných. Měli ošklivé ruce i tvář a nemohli dobře chodit, protože jim už chyběly kousky kůže a masa. Zastavili se a zdálky – aby nikoho nenakazili, volali: „Ježíši, Pane, slituj se nad námi! Udělej něco pro nás!“

Pán Ježíš se na ně podíval. Bylo mu jich moc líto. Vždyť Pán Bůh stvořil hezké lidi, ale ti malomocní vypadali tak ošklivě. A nemohli nikam chodit, aby nikoho nenakazili. Byli sami. Bylo to smutné. A teď ho prosí: „Ježíši, Pane, udělej pro nás něco! Nás nikdo neumí vyléčit. Žádný doktor nám nepomůže. Jenom tebe prosíme o pomoc!“

Udělá Pán Ježíš něco pro ty malomocné? Dívá se na ně a říká: „Jděte a ukažte se kněžím. A oni potvrdí, že jste zdraví.“

Nic se nestalo. Ti malomocní muži jsou stále ještě oškliví, jejich kůže se nezměnila. Ale co říkal Pán Ježíš? Ať jdou ke kněžím. Tak půjdou! Poslechnou přece Pána Ježíše! A když šli ke kněžím, na cestě najednou zjistili, že už nemají žádné bílé skvrny, ani ošklivé boláky na kůži. Prostě jsou zdraví! I kněží v městě Jeruzalémě řekli: „Ano, jste uzdravení, už nejste malomocní. Můžete se vrátit domů, už nikdo od vás tu nemoc nedostane.“ Jak ti byli rádi! Honem šli domů. Jsou přece zdraví!

Kolik jich bylo? Deset. Ale jeden z nich nešel domů. Šel rychle – teď už mohl chodit rychle – za Pánem Ježíšem. Proč asi za ním šel? Vždyť už je zdravý! Ano, právě proto, že už byl zdravý, utíkal k Pánu Ježíši, padl mu k nohám a z celého srdce mu děkoval.

A Pán Ježíš? Trošku smutně se ho zeptal: „Nebylo vás uzdraveno deset? Kde je devět ostatních? Proč se také nevrátili, aby Bohu poděkovali? – Vstaň a jdi!“

Dvanáct Ježíšových pomocníků to vidělo a tiše se divili: „Pán Ježíš jich uzdravil deset, ale jenom jeden přišel říct: Děkuji.“

POHYBOVÁ HRA

Lidé vedou nemocné k Pánu Ježíši (viz Mar 1,31)

Úměrně počtu dětí ve třídě určíme děti, které jsou jako nemocné. Určíme postižení. Nemůže chodit, může chodit jen po jedné noze, je slabý... Každému „nemocnému“ pomáhá jeden nebo více dětí a dopraví ho k Petrovu domu, kde Pán

Ježíš uzdravil babičku.

Někdo by chtěl jít k Pánu Ježíši, ale sám nemůže.

ZPRACOVÁNÍ PŘÍBĚHU

Stačí asi zpracovat pouze příběh o malomocných. Máme připraveno deset flanelových obrázků nebo figurek. Srovnáváme 9 : 1.

Co všechno nemůžeme dělat, když jsme nemocní?

Co můžeme udělat pro nemocného brášku, sestřičku, maminku, kamaráda? My je neumíme uzdravit, ale něco pro ně můžeme udělat.

PÍSNÍČKA

OBRÁZKOVÉ KARTIČKY

Každému dítěti klidně, pomalu předložíme jeho kartičky. Necháme je chvíli se na obrázky dívat. Připomeneme jim, že si kartičku mohou prohlížet doma celý týden. A že vzadu je něco hezkého napsáno.

KRESLENÍ, VYBARVOVÁNÍ

Každé dítě si vybarví obrázky Pána Ježíše a deseti uzdravených malomocných (každého v jiných barvách). Pomůžeme mu sestrojít malou hru.

PÍSNÍČKA

MODLITBA

2. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – opakování

Připomeneme si, jak Pán Ježíš přišel do Petrova domu a uzdravil nemocnou babičku.

Koho ještě uzdravil? Použijeme figurky 10 malomocných. Je výhodné, že figurkami mohou děti pohybovat v prostoru. Tím sledují, co osoby v příběhu dělají, co prožívají.

POHYBOVÁ HRA

Pokud je to v daných prostorách možné, položíme jedno dítě a přikryjeme je. Je nemocné. Ptáme se dětí, co mohou pro nemocného udělat. Něco mu zajdou „jako“ koupit, změří mu teplotu (přinesli jsme si teploměr), dají mu napít, pohladí ho, pofoukají...

OBRÁZKOVÉ KARTIČKY

Zkoušíme děti z textu z paměti. Necháme je vyprávět a ukazovat, co všechno našly na obrázcích. Co se jim líbí? Co se jim nelíbí?

SCÉNKA, DIALOGY

Pokusíme se sehrát scénku: malomocní prosí o uzdravení.

PÍSNÍČKA

SPOLEČNÁ ČINNOST

Dětem rozdáme obrázky s labyrintem. Každé dítě se snaží najít, který malomocný jako jediný z deseti našel cestu k Pánu Ježíši a poděkoval mu.

MODLITBA

6. lekce

PÁN JEŽÍŠ – LÉKAŘ II

---

1. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

VSTUP

Jednomu dítěti zavážeme oči šátkem. Postavíme ho a řekneme mu, že stojí na kraji silnice a má přejít. Navodíme zvuk přejíždějících aut. Dáme mu prožít pocit, že neví, kdy má přejít. – Necháme i další děti prožít tento pocit.

BIBLICKÝ PŘÍBĚH

Mar 10,46-52 Slepý Bartimeus

Slepý Bartimeus

Už jste viděli slepého člověka? Jak může chodit po chodníku? Má bílou hůlku, doprovází ho pes. Jde s ním jeho přítel...

V zemi, kde žil Pán Ježíš, byli také slepí lidé. Pán Ježíš byl s dvanácti učedníky v městě Jerichu. Přidalo se k nim mnoho lidí. U cesty seděl slepý žebrák Bartimeus. Kdo je slepý, nemůže pracovat. A tak Bartimeus neměl peníze a žebral. Najednou slyší kroky. Nic sice nevidí, ale slyší, že jde hodně lidí. Ptá se lidí kolem sebe: „Kdo to jde? To je hodně lidí.“ „Ano, Bartimee, to jde kolem Ježíš a s ním plno lidí.“ Když to slepý Bartimeus slyší, začne volat: „Ježíši, slituj se nade mnou! Prosim, pomoz mi!“ Lidé mu domlouvají, ať mlčí, ale on volá tím hlasitěji: „Pane Ježíši, pomoz mi!“ Pán Ježíš ho slyšel, zastavil se a přikázal, aby slepce zavolali. Ti Bartimeovi řekli: „Máš štěstí, Ježíš tě volá – vstaň!“ Slepce odhodil svůj starý kabát, vyskočil a i když neviděl, běžel k Ježíšovi. Ten mu řekl: „Co mohu pro tebe udělat?“ Bartimeus odpověděl: „Mistře, chci vidět!“ Ježíš mu řekl: „Ať se to stane!“ V tu chvíli se slepci vrátil zrak, viděl a i on šel teď za Ježíšem.

POHYBOVÁ HRA

Bartimeus odhazuje kabát a utíká k Ježíši. Poprosíme některé rodiče, aby nechali ve třídě kabátek nebo bundičku svého dítěte. Jedno nebo více děti oblékneme, necháme rozepnuté kabátky, řekneme, kam potom poběží. Zavážeme jim oči. Děti sedí na zemi. Pak řekneme: „Ježíš tě volá, vstaň!“ Děti si rychle sundají kabátek nebo bundu a běží. Pak jim sundáme šátky.

ZPRACOVÁNÍ PŘÍBĚHU

Necháme děti říct, co si pamatují z příběhu.

Potom klademe otázky „ze života“: už někdy pomohly slepému přejít přes cestu – společně s rodiči?

Co všechno vidí člověk, který není slepý? Díváte se dobře kolem sebe, jestli někdo nepotřebuje pomoc...? Necháme odpovědět pokud možno každé dítě samostatně a ukážeme mu něco konkrétního, kde ho někdo potřebuje. (Vyžaduje dobrou přípravu, promyšlení učitele – ve vztahu ke konkrétním dětem.)

PÍSNÍČKA

OBRÁZKOVÉ KARTIČKY

Děti si kartičky krátce prohlédnou a uloží k domácí práci.

KRESLENÍ, VYBARVOVÁNÍ

Máme omalovánku slepého, žebrajícího Bartimea a obrázek očí.

PÍSNÍČKA

MODLITBA

2. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – opakování

Dnes zopakujeme příběhy o nemocných z 5. i 6. lekce: babička z Petrova domu, různí nemocní, kteří bydleli kolem; 10 malomocných, slepý Bartimeus. Můžeme připomenout holčičku od Jairů, která byla tak nemocná, až umřela. Můžeme ukázat omalovánky, které ke všem těmto příběhům vybarvily. Necháme děti dívat se na obrázky a přitom se ptáme.

POHYBOVÁ HRA

Jednomu dítěti zavážeme oči, druhé ho vede.

OBRÁZKOVÉ KARTIČKY

Vyzkoušíme text z paměti. Snažíme se porozumět, jaký vztah má dítě k postiženým (bojí se, je mu to jedno, probouzí to v něm lítost...). Zdůrazňujeme myšlenku, 1) že Pán Ježíš je silnější než nemoc, 2) že Pán Ježíš je s nemocným, je blízko.

SCÉNKA, DIALOGY

viz následující společná činnost – nemocnice. Můžeme obohatit o rozhovor s nemocným: Ahoj, Katko! Ještě tě bolí noha? Je pan doktor hodný? Tady máš pomeranče...

SPOLEČNÁ ČINNOST

Nemocnice. Každý vybarví jeden obrázek nemocného nebo postiženého dítěte. Potom učitelka upevní všechny obrázky na nástěnku nebo tabuli, která může být předtím pokreslena nebo jinak upravena jako nemocnice (střecha, poschodí, vchod).

Každé dítě ukáže, kudy do nemocnice přijde, za kterým dítětem jde na návštěvu a co mu přinese. Co bolí nemocného kamaráda...? (Každý jde v nemocnici za někým jiným.)

MODLITBA

7. lekce

DVA BOHATÍ MUŽI, KTERĚ POTKALI PÁNA JEŽÍŠE

1. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

VSTUP

Znáte chudého (nemocného) chlapce nebo holčičku? Kterou svoji hračku (obleče ní) byste mu dali? Je to hezká hračka (oblečení)..? Necháme odpovídat každé dítě.

BIBLICKÝ PŘÍBĚH

Mat 19,16-22 Bohatý mladík

Luk 19,1-10 Zacheus

Bohatý mladík

Jeden mladý muž se pořád s něčím trápil. Moc by chtěl být v nebi, ale neví, jestli tam bude. Tak si říká, že se zeptá Pána Ježíše. Ten to přece ví.

Bohatý mladý muž jde za Pánem Ježíšem a říká mu: „Mistře, co dobrého mám dělat, abych mohl být v nebi?“ Pán Ježíš poznal, že ten muž by opravdu chtěl být v nebi. Řekl mu: „Dělej to, co říká Pán Bůh – měj rád rodiče, říkej vždycky pravdu, nikomu nic neber. A měj rád ty druhé tak jako sebe.“ Ten mladík na to řekl: „To všechno už dělám odmalicka. Co mi ještě chybí?“

Pán Ježíš se na mladíka dlouze podíval. „Ty jsi bohatý, máš hodně věcí. Tak jdi, všechno prodej a peníze rozdej chudým. Pak se vrať a pojď za mnou. Budeš mým pomocníkem, jako těch dvanáct učedníků.“

Když to mladík slyšel, zesmutněl. Měl moc věcí a nechtěl je prodat. Proto odešel smutný. A s Pánem Ježíšem nešel.

Zacheus

Ještě vám povím o jiném muži. Taky byl bohatý a taky chtěl uvidět Pána Ježíše. Kde ho může najít? – Víme, že Pán Ježíš se svými pomocníky chodil od města k městu a pomáhal lidem.

Tenhle bohatý muž bydlel v městu Jerichu, jmenoval se Zacheus a byl takový malý. Slyšel, že Pán Ježíš přijde do jejich města. A Zacheus přesně ví, co udělá. Protože je malý, vyleze si na strom, jinak by Pána Ježíše neviděl. A taky bude lepší, když se v tom stromě trochu schová za větvě. Lidé totiž nemají Zachea rádi. On je celník, vybírá od lidí peníze, moc peněz a je z toho bohatý.

Pán Ježíš už prochází městem, kolem něho jsou davy lidí. Zacheus předbíhá průvod a vylézá na strom. Odtamtud vyhlíží Ježíše. Ale když Pán Ježíš došel až ke stromu, podíval se nahoru a řekl: „Zachee, pojď rychle dolů, chci dnes být tvým hostem.“ Zacheus slezl, jak nejrychleji uměl a šťastný si odváděl Ježíše domů.

Zacheus měl takovou radost, že Pán Ježíš k němu přišel, že řekl: „Pane, polovinu všeho co mám, rozdám chudým. A když jsem někoho při vybírání peněz okradl, čtyřikrát mu to vrátím. Už nebudu lidem brát, ale dám jim, co jim dlužím.“ Pán Ježíš řekl: „V tomhle domě je ode dneška všechno jiné. I oni patří k Božím dětem.“

Pán Ježíš pak šel s učedníky dál, ale Zacheus zůstal pořád radostný.

Vyprávěli jsme si o dvou bohatých mužích – o bohatém mladíkovi a bohatém Zacheovi. Kdo odešel od Pána Ježíše smutný? Kdo zůstal radostný, i když Pán Ježíš už šel dál?

POHYBOVÁ HRA

Zacheus leze na fíkový strom. Děti stojí, mají kolem sebe dost místa. Naznačují rukama i nohama, jak lezou na strom. (Jen krátkou chvíli.) Potom si sednou a vyhlížejí jako Zacheus, kdy půjde Jerichem průvod. Rukou si zaclánějí oči.

ZPRACOVÁNÍ PŘÍBĚHŮ

Vyprávíme oba příběhy znovu. Přitom používáme figurky nebo flanel či jiné obrázky, které máme k dispozici k těmto příběhům. Zvláště pasáže přímé řeči říkáme stejně jako poprvé. Umožňujeme dětem říct, co vědí, co si zapamatovaly. Řekněme např. první část věty a čekáme, kdo ji dopoví. Nečekáme dlouho. Tón řeči není příkazující, ale vybízející ke spolupráci, spoluvyprávění, spoluprožití příběhu. Tyto příběhy využijeme ke srovnání. Kdo odešel smutný a kdo radostný.

PÍSNÍČKA

OBRÁZKOVÉ KARTIČKY

rozdáme dětem. Zatímco si je ukládají do alb, čteme jim text, který se budou v týdnu učit z paměti.

KRESLENÍ, VYBARVOVÁNÍ

Děti vybarví a vyhotoví skládanku Zacheus na stromě.

Větší děti mohou samy nakreslit, co všechno asi připravil Zacheus Pánu Ježíši k večeři, když měl tak velkou radost a vážil si tak vzácného hosta.

PÍSNÍČKA

MODLITBA

2. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – opakování

Krátce připomeneme, že jsme se učili o dvou bohatých mužích. Dnes můžeme opakovat otázkami. Který byl ten smutný? Jak se jmenoval ten radostný? Proč vylezl bohatý pan Zacheus na strom?

Děti si vyndají z tašek

OBRÁZKOVÉ KARTIČKY

a položí si je s albem před sebe. Vyprávějí nám, co se jim líbí a co se jim nelíbí.

SCÉNKA

Opět srovnáváme oba bohaté muže. Můžeme mít dva stoly, na každém hromadu mincí. První stůl: domů se vrátí bohatý mladík a je smutný. Dívá se na svou hromádku, prohrabuje se v ní a říká: „Penízky, jste všechny moje. Já vás přece nikomu nedám.“ Všechno mu zůstalo, ale je smutný.

Ke své hromádce peněz přijde také Zacheus. Je šťastný a znovu si nahlas vypráví, jak mu Pán Ježíš řekl: „Zachee, pojď rychle dolů, chci dnes u tebe večeřet.“ Obrací se na peníze a říká nadšeně: „Tak penízky, teď vás polovinu rozdám chudým lidem. Přece si vás nenechám pro sebe!“ Oddělí polovinu, může ji nasypat do nádobky, peněženky... „A čtyřikrát vrátím lidem, které jsem okradl... „Rozděluje druhou polovinu po kopečcích mincí. „Ode dneška je u nás všechno jiné, říkal mi Pán Ježíš.“

Učitelka může dětem nejdříve scénku předvést. Potom vyzve, kdo chce hrát bohatého mladíka a kdo Zachea. Děti budou asi chtít hrát spíše Zachea.

PÍSNÍČKA

SPOLEČNÁ ČINNOST

Pokud připravíme malé měšce, pytlíčky na peníze a různé dary, jídlo, můžeme představit, jak Zacheus vrací dluhy a rozdává polovinu majetku. Zacheus sedí za stolem. Na stole má měšce s penězi (nebo bere z jednoho velkého) a vrací – čtyřikrát víc. Přicházejí za sebou chudí, kulhaví – on jim rozdává jídlo, to, co potřebují. Pro roli Zachea můžeme pozvat někoho z vyšší třídy školky. – Při celé scénce může tiše hrát hudba.

MODLITBA

8. lekce

ŽENY, KTERÉ UMĚLY DÁVAT

1. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

VSTUP

Které jídlo jíte nejraději? Jste rádi, když to maminka uvaří? A co dobrého dáváte návštěvě? Co děláte, než přijde návštěva? (uklidí hračky, utřou prach...) Kdo k vám chodí na návštěvu?

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – vyprávění

Luk 10,38-42 Pečlivá a pohostinná Marta

Mar 12,41-44 Chudá vdova darovala dva malé penízky

Pečlivá Marta

V malé vesnici, v Betanii bydlela jedna rodina. Byly to dvě velké sestry – Marta a Marie. Měly také bratra Lazara. Marta uměla vařit moc dobré věci. Jenže do toho domu chodil host, který ještě u vás asi nebyl. Chodil k nim na návštěvu Pán Ježíš (a taky jeho 12 pomocníků).

Marta, o té vám chci vyprávět, byla asi nejstarší (kdo z vás je doma nejstarší...). A tak pečovala o bratra Lazara – on byl jednou moc nemocný. A taky se starala o Marii. No a když přišel Pán Ježíš s těmi všemi učedníky, zase se starala o všechny. Měla všude uklizeno, všechno vymyté. A teď vařila dobré věci pro Pána Ježíše. Pro něho vařila to nejlepší.

POHYBOVÁ HRA

Marta uklízí, než přijde Pán Ježíš. Řekneme dětem, ať se rozhlédnou kolem sebe jako Marta. Kde je nějaký nepořádek, co musí uklidit, než přijde Pán Ježíš.

Chudá vdova

Marta byla hodná. Měla svůj dům a měla všude pořádek. A pozvala tam Pána Ježíše. Dala mu, co mohla. Byly to samé dobré věci.

Ale chci vám vyprávět ještě o jiné hodné ženě. Ta byla chudší než Marta. Ani nevíme, jak se ta chudá žena jmenovala. Neměla peníze, ale neměla ani manžela. Byla to vdova.

Jednou přišla do Božího domu, do sboru. Věděla, že je tam taková velká pokladnička na peníze a že ty jsou na Boží věci. Chodilo tam hodně lidí a každý dával dary. Dvacet peněz a padesát, někdo sto a někdo dvě stě. Někteří tam dávali opravdu hodně peněz. Byli dost bohatí.

Pán Ježíš seděl blízko a díval se. Lidé dali do pokladny hodně peněz. Ale teď přichází ta chudá vdova. Nemá takové velké peníze jako ostatní. Má jenom dva malé penízky. Jen dva malé penízky. – Je to strašně málo – může je tam hodit? Vdova natahuje ruku ruku se dvěma mincemi nad pokladnu a cink – cink. Spadly tam dva maličké penízky. Rychle šla pryč, protože to bylo strašně málo. Ale ona už nemohla dát víc. Už žádný jiný peníz neměla.

Pán Ježíš to viděl. Zavolal učedníky a řekl: „Ta chudá vdova dala víc, než ti boháči. Oni dávají jenom to, co nepotřebují, protože jsou bohatí. Dávají jen z přebytku. Ale ta žena dala všechno, co měla.“

ZPRACOVÁNÍ PŘÍBĚHU

Příběh znovu převedeme s dětmi. Ony přitom vodí připravené figurky nebo pokládají flanelové obrázky... Výrazně znázorníme, co dala Marta – jídlo, a co chudá vdova – 2 malé penízky.

PÍSNÍČKA

OBRÁZKOVÉ KARTIČKY

si děti přeberou a uloží do pouzder. Přečteme jim text k učení z paměti.

KRESLENÍ, VYBARVOVÁNÍ

Děti vybarvují obrázek chudé vdovy u pokladny. Na čistý papír kreslí, co dala Marta k jídlu Pánu Ježíši.

PÍSNÍČKA

MODLITBA

2. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – opakování

Použijeme figurky nebo flanelové obrázky, které jsme měli minulou sobotu pro příběhy o ženách, které uměly dávat – o Marii a chudé vdově.

POHYBOVÁ HRA

Děti sedí kolem stolu jako návštěva u Marty – 12 učedníků... Marta chodí a dává každému talíře, odnáší je.

Pak někdo řekne: „Martu už jistě bolí nohy...“

Pak hraje Martu někdo jiný.

Děti si vyndají na stůl

OBRÁZKOVÉ KARTIČKY

Učitelka zkouší text z paměti a nechá je vyprávět o všem, co na obrázcích našly a co se jim líbí.

SCÉNKA, DIALOGY

V souvislosti s příběhem chudé vdovy chceme prohloubit myšlenku dávání peněz do pokladničky v dětské sobotní školce. Učitel vezme do rukou nebo položí na stůl pokladničku s dětskými dary. Pokud je to možné, vyndá jednu minci a hovoří „za ni“: „Mě hodil do pokladničky Péťa. Jsem jen malý penízek. Ale je nás v pokladničce hodně. Dohromady za nás strýček ... (jméno pokladníka ve sboru) koupí...“ Pak mluví další mince.

Pokud zbude čas, můžeme rozdat dětem čisté papíry. Pod papír vložíme několik mincí – dvoukorunu, pětikorunu... Obyčejnou tužkou děti lehce črtají a na papíře se jim postupně objevuje přesný obraz mince. Musejí tužku co nejvíce položit a črtat lehce.

PÍSNIČKA

MODLITBA

9. lekce

KDO POMŮŽE?

1. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

VSTUP

BIBLICKÝ PŘÍBĚH

Luk 10,30-37 Milosrdný Samařan

Kdo pomůže?

Budu vám vyprávět příběh, který se stal nedaleko Jeruzaléma. Kdyby měli tenkrát noviny, určitě by to bylo v novinách. Ale příběh vyprávěl Pán Ježíš a je zapsaný v Bibli.

U cesty z Jeruzaléma do Jericha leží muž. Není opilý, ale je strašně zraněný. Někdo ho moc zbil. Vzali mu všechno, šaty i peníze. A muž se nemůže ani hýbat. „Co budu dělat? Nemohu dělat vůbec nic. Jenom kdyby někdo přišel a pomohl mi!“

Klap, klap, je na cestě slyšet kroky. Někdo se blíží. Klap, klap je slyšet ještě blíž. Raněný muž se snaží trošičku nadzvednout, aby ho bylo u cesty vidět. Ale ten, kdo jde kolem, když vidí tak raněného, zbitého muže, vyhne se mu a jde dál. Raněný už položil zase hlavu na zem.

Klap, klap, je znovu slyšet někoho jít po cestě. Tenhle člověk mi určitě pomůže, těší se raněný. Nebo že by se mu taky vyhnul? Už se blíží, ale nezastavuje se a nepomáhá raněnému. Tomu zatím teče krev, kterou nikdo nezastaví. Rány bolí. Možná vzpomíná na děti, které ho čekají doma. A on jim nic nepřinese, ani se nevrací.

Milosrdný Samařan

Dlouho je na cestě ticho. Ale najednou je zase slyšet klap, klap, klap. To nejde člověk, to bude osel. Osel se přiblížil. Z osla sestoupil muž. Je mu líto toho zraněného, zbitého muže u cesty. Nezná ho, ale nenechá ho tady tak ležet.

A raněný vidí nad sebou laskavý obličej. Sklání se nad ním ten, kdo sestoupil z osla. Silné ruce ho zdvihají. Cizinec dává raněnému napít. Omývá mu zkrvavené rány a ošetřuje je hojivým olejem. Pak mu rány ováže. Opatrně ho pokládá na osla.

Klap, klap, klap jde zase osel po silnici a na zádech veze raněného muže. Cizinec jde pěšky vedle osla. Až dojdou k ubytovně u cesty. Tam jsou pokoje pro cestující. Dobrý cizinec zase pomáhá raněnému. Zůstane ležet v pokoji, dokud se neuzdraví. Cizinec tam zaplatí, aby o raněného pečovali, jak dlouho bude třeba. Kdyby bylo třeba, ještě doplatí, až zase přijde.

POHYBOVÁ HRA

Samařan zvedá raněného. Jeden chlapec si lehne (na připravenou rozprostřenou látku, aby se neušpinil). To je raněný. Leží zcela bezvládně. Děti se snaží ho „naložit“ na osla, zvednout. Je to moc těžké. (Dohlížíme, aby si neublížily.)

ZPRACOVÁNÍ PŘÍBĚHU

pomocí figurek nebo flanelových vyobrazení. Sledujeme reakce dětí a necháme je říct i to, co právě samy objevují, co v příběhu neslyšely.

PÍSNÍČKA

OBRÁZKOVÉ KARTIČKY

učitel rozdá a děti si je uloží do malých alb.

KRESLENÍ, VYBARVOVÁNÍ

různých obrázků – omalováněk

PÍSNÍČKA

MODLITBA

2. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – opakování

O kom jsme si vyprávěli minulou sobotu? A o kom ještě...? (všechny postavy z příběhu) S figurkami a obrázky, které znají děti z minulé soboty, zopakujeme příběh. Snažíme se, aby co nejvíce mluvily samy děti.

POHYBOVÁ HRA

Děti se mají učit

1. vnímat,
2. reagovat.

Po místnosti (na závěsy, na židle, na nástěnku...) rozmístíme, upevníme obrázky, na kterých je něco, na co by měly reagovat. Nepořádek v místnosti, holčička, která nemůže chodit... Čekáme, až děti všechny obrázky najdou (Kdo najde nejvíce?). Pak si sedneme, každé dítě si vyloží své obrázky a na otázku „Co vidíš?“ říká, co vnímá (nemoc, starosti, něco není v pořádku). Potom na otázku učitele „A co uděláme?“ odpovídá, jak je třeba reagovat (zajít nemocnému pro léky do lékárny, uklidit...). Je dobré použít také obrázky s radostným obsahem, bez nemoci... Tam bychom vedli děti

k vyjádření sdílení, souradosti, že je to hezké, že někdo na obrázku má radost (např. chlapec dostal jedničku na vysvědčení...).

PÍSNÍČKA

OBRÁZKOVÉ KARTIČKY

Děti si položí kartičky před sebe. Klademe jim otázky, ale také je necháme volně vyprávět, co se jim líbí, jak se za týden s obrázkem – s příběhem szily.

SPOLEČNÁ ČINNOST

Domluvíme se se sestrou ze sboru, která je povoláním zdravotní sestrou, aby nás navštívila ve školce a předvedla nám, jak se pečuje o raněné. Jak se očistí, ošetří a obváží rány. Také, jak se zdvihá nemocný.

Vysvětlí dětem, že nemocný potřebují klid, tekutinu a teplo aj.

Děti si mohou pod jejím vedením některé úkony vyzkoušet.

MODLITBA

10. lekce

POSLEDNÍ VEČEŘE S UČEDNÍKY

---

1. hodina

ÚVODNÍ ČÁST – viz metodický úvod

VSTUP

Pamatujete si, děti, koho jednou našel Pán Ježíš u velkého Galilejského jezera? Ano, našel tam Petra a Ondřeje, Jakuba a Jana. Co tam dělali?... A našel ještě další chlapce.

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – vyprávění

Luk 22,7-30; Jan 13,1-17

Poslední večeře: příprava jídelny, mytí nohou, chléb a víno, kdo je největší, slouží.

Večeře s Pánem Ježíšem

Pán Ježíš měl celkem dvanáct chlapců-učedníků. Každý den spolu jedli, chodili pomáhat lidem, taky spolu zpívali a pluli na lodi po jezeře.

Ale jednou jim Pán Ježíš řekl: „Zítra budu s vámi večeřet naposled. Poproste, aby nám půjčili jídelnu, a všechno tam připravte k večeři. Budeme spolu jíst velikonočního beránka.“ Učedníci připravili jídelnu. A večer přišli všichni s Pánem Ježíšem na večeři. U dveří nestál nikdo, kdo by jim umyl nohy. Protože všude na cestách bylo plno písku a lidé nosili jen sandály, umývaly se hostům nohy. Ale když v jídelně nebyl služebník, nechtělo se nikomu z dvanácti chlapců umýt nohy těm ostatním. Tak si raději sedli se zaprášenýma nohama.

Pán Ježíš s nimi večeřel. Nejdříve se pomodlili, poděkovali za chléb. A Pán Ježíš dal každému kousek chleba. Potom poděkovali za víno z hroznů. Bylo ve velkém kalichu a každý se z kalichu napil. Také jedli maso z beránka.

Pán Ježíš myje učedníkům nohy

A učedníci měli stále ty zaprášené nohy. A navíc se začali hádat, kdo je nejdůležitější.

Pán Ježíš tedy vstal od stolu, vzal si nádobu na mytí nohou, nalil do ní vodu a vzal si ručník. A šel ke každému učedníkovi, sklonil se a umyl mu nohy a ručníkem utřel.. Učedník Petr se styděl, že mu sám Pán Ježíš myje nohy. Ale Pán Ježíš umyl nohy všem chlapcům.

Potom si zase sedl ke stolu a řekl jim. „Vy jste moji učedníci a nemáte se chlubit a hádat, kdo je největší, nejsilnější a nejdůležitější. Tak se hádají lidé, kteří neznají Pána Boha.

Vy se nehádejte, kdo je největší. Vy služte jeden druhému tak jako jsem já posoužil vám, umyl jsem vám nohy. Dělejte to taky. Smiřte se, nehádejte se, odpusťte si.

Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali jako jsem jednal já. Učte se pomáhat jeden druhému a pamatovat na druhého. Jako jsem já vás měl rád, mějte se rádi navzájem. Teď už nebudeme spolu. Společně budeme večeřet až v nebi.“

Odpuštění, smíření

Učedníci se už nehádali. Venku byla tma, ale s Pánem Ježíšem jim bylo dobře. Potom všichni zazpívali písničku a šli do Olivové zahrady za městem.

POHYBOVÁ HRA

Učedníci se už nehádají. Všichni odcházejí do Olivové zahrady. Děti si sednou po dvojicích, vezmou se kolem ramen. Můžeme jim ukázat obrázek z omalovánky – dvě děti zezadu, sedí a drží se kolem ramen.

Zazpíváme s dětmi nějakou radostnou píseň, kterou dobře znají. Zpívají a jako odcházejí do Olivové zahrady.

ZPRACOVÁNÍ PŘÍBĚHU

Zdůrazníme čtyři hlavní části příběhu:

1. Pán Ježíš oznamuje, že chce s nimi jíst – bude to poslední večeře. Učedníci všechno připraví.
2. Společná večeře. Nikdo učedníkům neumyl nohy. Hádají se, kdo je nejdůležitější.
3. Pán Ježíš umývá chlapcům nohy. Dal jim příklad. Nemají se hádat, ale mají si odpustit.

V této lekci je mnoho symbolického a abstraktního. Snažíme se zdůraznit zvláště smíření a odpuštění. Nejlépe to půjde asi kresbami, pohybovým cvičením, flanelovými nebo jinými figurkami.

PÍSNIČKA

OBRÁZKOVÉ KARTIČKY

Rozdáme dětem nové kartičky. Připomeneme, co s nimi budou v týdnu dělat.

KRESLENÍ, VYBARVOVÁNÍ

Rozdáme obrázky k vymalování. Každý dostane obrázek dvojice dětí, které se mají rády (sedí, zezadu). Můžeme vyzvat děti, aby každé řeklo, které dvě děti jsou na jeho obrázku.

MODLITBA

2. hodina

ÚVODNÍ ČÁST

BIBLICKÝ PŘÍBĚH – opakování

Pro doplnění látky z minulé hodiny vyprávíme dětem, jak Pán Ježíš poslal dva učedníky připravit místnost k večeři (Luk 22,9-13).

Dále vyprávíme příběh jako minule a děti pracují s figurkami nebo flanelovými obrázky podle našeho vyprávění.

POHYBOVÁ HRA

Učedníci se po večeři už nehádali. Když se už nehádáme, odpustíme si, tak toho druhého taky pohladíme. Učitel citlivě připraví takovou atmosféru, aby některé dítě bylo ochotno jít za jiným a pohladilo ho. Nebo jen učitel sám obchází děti a každé přirozeným způsobem pohladí.

OBRÁZKOVÉ KARTIČKY

Vyzkoušíme text z paměti. Dáme každému dítěti možnost povyprávět o svých obrázcích.

SCÉNKA, DIALOGY

Scénkou reprodukuje, jak Petr a Jan hledají místo pro večeři. Dále v příběhu vystupuje muž se džbánem a majitel domu.

PÍSNÍČKA

SPOLEČNÁ ČINNOST

Pán Ježíš slíbil učedníkům, že bude s nimi zase večeřet společně, až se sejdou v nebi. Tam budou všichni u jednoho stolu. Nakreslíme a vystříhneme potřebně dlouhý stůl. Připevníme na nástěnku. Každé dítě namaluje samo sebe. Pak přijde a připevní svůj obrázek – také chce být na té večeři...

MODLITBA

KAMÍNKY A2

Napsala: Pavla Šustková

Technická redakce: Stanislav Staněk

Vydal: Advent-Orion s.r.o.

pro oddělení sobotní školy

Česko-Slovenské unie Církve adventistů s.d.

Zálesí 50, 142 00 Praha 4 – Lhotka

Vydání první

Praha 1998

ISBN 80-7172-127-1